ABDURRAHMAN EFENDİ, Müeyyedzâde

(bk. MÜEYYEDZÂDE ABDURRAHMAN EFENDİ).

ABDURRAHMAN b. ESVED

(عبدالرحمن بن الأسود)

Ebû Hafs Abdurrahmân b. el-Esved b. Yezîd b. Kays en-Nehâî (ö. 99/717)

Fakih tâbiî.

Hz. Âişe, Enes b. Mâlik, Abdullah b. Zübeyr gibi sahâbîlerden, babasının amcası Alkame b. Kays ve babası Esved b. Yezîd (ö. 75/694) ve diğer bazı tâbiîlerden hadis öğrenmiş ve rivayet etmiştir. Rivayetleri *Kütüb-i Sitte*'nin tamamında yer almaktadır. Bu vasfıyla, rivayetleri *Kütüb-i Sitte*'nin bir kısmında yer alan öteki iki Abdurrahman b. Esved'den ayrılmaktadır. Kendisinden Ebû İshak Amr b. Abdullah es-Sebîî, Ebû İshak eş-Şeybânî ve Süleyman b. Mihrân el-A'meş hadis rivayet etmişlerdir. Ahmed b. Menî', Nesâî, Yahyâ b. Maîn ve İbn Hibbân gibi büyük hadis münekkitleri tarafından **sika*** kabul edilmiştir.

Hz. Ömer ve Âişe ile görüştüğü belirtilen Abdurrahman'ın ölüm tarihi 99 ve 199 olarak gösterilmiştir. 199'da vefat ettiği görüşünü İbn Hacer, tarihî açıdan reddetmiştir. Nitekim Aynî de onun vefat tarihini 99 olarak kaydetmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

İbn Sa'd, *et-Tabakātü'l-kübrâ* (nşr. İhsan Abbas), Beyrut 1388/1968, VI, 289-290; İbn Ebû Hâtim, *el-Cerh ve't-ta'dîl*, Haydarâbâd 1371-73/1952-53 — Beyrut, ts. (Dârü'l-Kütübi'l-ilmiyye), V, 290; Zehebî, *A'lâmü'n-nübelâ'*, V, 11-12; İbn Hacer, *Tehzîbü't-Tehzîb*, VI, 140-141; Aynî, *'Umdetü'l-kārî*, Kahire 1348, II, 302.

 İSMAİL L. ÇAKAN

ABDURRAHMAN EŞREF EFENDİ

(ö. 1151/1738-39)

Kıbrıs Mollası adıyla da tanınan Osmanlı müellifi.

Merzifonlu Şerefeddin Ali'nin oğludur. Medrese tahsilini tamamladıktan sonra kadılık mesleğine girdi. Hayatı hakkında fazla bilgi bulunmayan Abdurrahman Eşref Efendi'nin önemi, yazdığı eserlerden gelmektedir. 1728'de Türkçe olarak kaleme aldığı *Tezkiretü'l-hikem fî tabakāti'l-ümem*, bir mukaddime ile otuz altı tezkire ve bir hâtimeden meydana gelir. Eserde çeşitli kavim ve milletlerden, ilk devir İslâm şairlerinden, Kur'an dili olan Arapça'nın nükte ve meziyetlerinden, meşhur kıraat imamlarından ve **kırâat-ı seb'a***dan, Arap lugatçileri ve eserlerinden, nahiv ilminden ve bu sahada yazılmış eserlerden, ünlü müfessirler ve muhaddislerden, fukaha ve kelâmcılardan bahsedilir. Ansiklopedik mahiyetteki bu eser, 1252'de tek cilt halinde Mısır'da, 1291'de de Şemseddin Sivâsî'nin manzum *Menâkıb-ı İmâm-ı A'zam* adlı eserinin kenarında İstanbul'da basılmıştır.

Abdurrahman Eşref Efendi'nin diğer bir eseri, dört bab ile bir hâtimeden meydana gelen *Mir'âtü's-safâ*'dır; 1710 yılında yazılmış ve devrin sadrazamı Nevşehirli Damad İbrâhim Paşa'ya sunulmuştur. Eserde Mekke, Medine, Kudüs ve Halîlürrahman'ın faziletlerinden; hâtime kısmında ise peygamber, evliya ve sahâbî kabirlerinden bahsedilir. *Uyûnü'l-ulûm* ve *Şerh-i Muammâ-yı sagîr li-Mevlânâ Câmî* adlı kitapları, yukarıda adı geçen *Tezkiretü'l-hikem* tarzında yazılmış ansiklopedik mahiyette eserlerdir. Ayrıca bir divanı ve ahlâkî hikâyeler ihtiva eden bir risâlesi vardır.

Bazı kaynaklarda yanlışlıkla şair Nedim'in amcası olarak gösterilen Abdurrahman Eşref'in, aslında Nedim'le herhangi bir akrabalığı yoktur.

BİBLİYOGRAFYA :

Abdurrahman Eşref, *Mir'âtü's-safâ*, İÜ Ktp., TY, nr. 6446, vr. 79b; a.mlf., *Tezkiretü'l-hikem*, Süleymaniye Ktp., Hacı Mahmud Efendi, nr. 4861; G. Flügel, *Die arabischen, persischen und türkischen Handschriften*, Wien 1865, I, 46 vd.; *Îzâhu'l-meknûn*, I, 273; II, 459; *Osmanlı Müellifleri*, III, 100; Ahmed Refik, *Âlimler ve Sanatkârlar*, İstanbul 1924, s. 279; Babinger (Üçok), s. 300-301; Fevziye Abdullah Tansel, "Nedîm", *İA*, IX, 169; "Abdurrahman Eşref", *TA*, I, 44.

 MÜNİR AKTEPE

ABDURRAHMAN FEHMİ

(ö. 1904)

Son devir Osmanlı şair ve edibi, devlet adamı.

Hayatı hakkında fazla bilgi yoktur. Manastır'da doğdu. İlk tahsilini İstanbul'da babası Tâlib Fâikî Efendi'nin yanında tamamladı. Daha sonra Mekteb-i Hukuk'ta edebiyat hocalığı yaptı. Arapça, Farsça ve Fransızca'yı iyi biliyordu. Abdurrahman Fehmi, Diyarbekir valiliği görevinden azledilip İstanbul'a gelirken Urfa'da vefat etti ve oraya gömüldü.

Eserleri. 1. *Medresetü'l-Arab.* Edebiyat tarihi mahiyetinde olan bu eser, yazarın "Arap medeniyeti" dediği bir nevi İslâm medeniyeti tarihidir. Sadece birinci cildi neşredilmiştir (İstanbul 1304). Altı bölümden oluşan kitabın birinci bölümünde dilin mahiyeti ve menşei, Arapça'nın diğer diller arasındaki yeri, ikinci bölümde Arap dili gramerinin doğuşu, Basra ve Kûfe dil mektepleri, üçüncü bölümde lugat ilminin tarihçesi ile belli başlı lugatçılar ve lugat kitapları, dördüncü bölümde edebiyat ve şiir, Câhiliye ve İslâm devri şairleri, nesir ve başlıca temsilcileri, belâgat ilmi ve belli başlı belâgat kitapları, hikâye ve mesellerle önemli mesel ve hikâye kitapları, beşinci bölümde tarih ve coğrafya ilimleri, ünlü tarihçi ve coğrafyacılar, altıncı bölümde de matematik ve astronomi ilimleri ile bu alanlardaki yazarlar ve eserleri tanıtılmaktadır.

Bursalı Mehmed Tâhir, kimden ve hangi eserden tercüme edildiğini belirtmeden, bu eserin "Fransızca'dan tevsîan mütercem" olduğunu (bk. *Osmanlı Müellifleri*, II, 339), Mükrimin Halil Yınanç ise Sédillot'dan alındığını (bk. *Tanzimat*, I, 584) söylemektedir. Ancak, Abdurrahman Fehmi'nin böyle bir tercümeden söz etmeyerek eseri bizzat tertip ettiğini ifade etmesi (s. 4, 173), metin içinde yer yer kendilerinden nakiller yaptığı Gustave le Bon ve Louis Sédillot gibi yazarları tenkit etmesi (s. 89-90), Sédillot'nun *Histoire des Arabes* adlı eserinde medeniyet ve ilimler tarihine ayırdığı kısmın 107 sayfa, *Medresetü'l-Arab*'ın sadece birinci cüzünde bu konunun 244 sayfa tutması, ayrıca Sédillot'da bulunmayan birçok konuyu ihtiva etmesi, kaynakları arasında İbn Haldûn *Mukaddime*'sinin tercümesi gibi bazı kitapları zikretmesi (s. 121) vb. hususlar dikkate alınırsa, eserin tercüme değil, telif olduğu sonucuna varılabilir. 2. *Tedrîsât-ı Edebiyye.* Mekteb-i hukukta okutulmak üzere hazırlanan ve bazı edebiyat kaidelerini ihtiva eden eser, 1302'de İstanbul'da basılmıştır. 3. *Ta'rîfât Tercümesi.* Seyyid Şerîf el-Cürcânî'nin *et-Ta'rîfât* adlı eserini açıklama ve ilâvelerle Türkçe'ye tercüme etmiş, ancak bu tercümenin çok az bir kısmı, Tâlib Fâikîzâde Fehmi müstear adıyla *Mecmûa-i Ebüzziyâ*'da neşredilmiştir.

Ayrıca müellif, *el-Miftâh* ve mekteb-i hukukun ikinci sınıfında okutulmak üzere hazırlanıp basılmakta olduğunu haber verdiği *Usûl-i Hitâbet* adlı iki kitabından daha söz ediyorsa da bu eserler hakkında henüz bir bilgiye rastlanmamıştır.

BİBLİYOGRAFYA :

Abdurrahman Fehmi, *Tedrîsât-ı Edebiyye*, İstanbul 1302, s. 11; a.mlf., *Medresetü'l-Arab*, İstanbul 1304; Tâlib Fâikîzâde Fehmi [Abdurrahman Fehmi], "Ta'rîfât Tercümesi", *Mecmûa-i Ebüzziyâ*, VI (1313), s. 57 vd.; L. A. Sédillot, *Histoire des Arabes*, Paris 1854, s. 332-439; a.mlf., *Ḫulâṣatü târîḫi'l-ʿArab* (trc. Ali Paşa Mübârek v.dğr.), Beyrut 1400, s. 209-269; *Osmanlı Müellifleri*, II, 339; Mükrimin Halil Yınanç, "Tanzimattan Meşrutiyete Kadar Bizde Tarihçilik", *Tanzimat I*, İstanbul 1940, s. 584; Nihad M. Çetin, *Eski Arap Şiiri*, İstanbul 1973, *Önsöz*, s. VII; Agâh Sırrı Levend, *Türk Edebiyatı Tarihi*, Ankara 1973, I, 207.

 HULUSİ KILIÇ

ABDURRAHMAN el-GĀFİKĪ
(عبدالرحمن الغافقي)

Ebû Saîd Abdurrahmân b. Abdillâh b. Bişr el-Gāfikī
(ö. 114/732)

Emevîler devri Endülüs valisi ve kumandanı.

Yemen'de oturan Akk (عك) kabilesinin Gâfik koluna mensuptur. Fetihlere katılmak için Kuzey Afrika'ya gitti. Mûsâ b. Nusayr ile birlikte Endülüs'e geçti ve Mûsâ ile oğlu Abdülazîz'in maiyetinde savaşlara katıldı. Daha sonra Endülüs'ün doğu sahillerini fethetmek üzere görevlendirildi. 721 yılında Semh b. Mâlik'in Toulouse önünde şehid düşmesi üzerine iki ay kadar valilik yaptı. Onun yerine vali tayin edilen Anbese b. Süheym ile arasının açılmasına rağmen kalabalık bir ordunun kumandanı olarak Arbûne (Narbonne) taraflarında fetihlere devam etti.

Emevî Halifesi Hişâm b. Abdülmelik tarafından 730'da Endülüs valiliğine tayin edilen Abdurrahman, İslâm kaynaklarında "el-Arzu'l-kebîre" olarak geçen Gaule (Galia, bugünkü Fransa) bölgesine sefer yapmak için hazırlıklara girişti. 732 yazında Roncevaux Boğazı'ndan Pireneler'i geçip Bordeaux üzerine yürüdü. Dordogne nehri sahilinde Aquitania Dükü Eudes'i mağlûp ederek Bordeaux'yu yağma etti. Bunun üzerine Eudes, müslüman kuvvetlerinin ilerlemesini durdurabilmek için Charles Martel'den yardım istedi. Kral unvanı taşımamakla beraber Franklar'ın başında bulunan Charles Martel, Abdurrahman'ı durdurmak için harekete geçti. İki ordu Poitiers'nin 20 km. kuzeydoğusunda bugünkü Moussaisla-Bataille mevkiinde karşılaştı. Abdurrahman'ın kuvvetlerinin hafif süvarilerden meydana gelmesine karşılık Frank ordusu zırhlı piyadelerden oluşuyordu. 114 Ramazanında (732) karşı karşıya gelen iki ordu, bir hafta kadar bekledikten sonra müslümanların hücumu ile savaş başladı. Birkaç gün devam eden amansız mücadelede müslümanlar ağır kayıplar verdi. Abdurrahman el-Gāfikī savaş meydanında atından düşerek şehid oldu. Kumandanlarını kaybeden müslüman kuvvetleri geceleyin savaş meydanını terkettiler. Buna rağmen Charles Martel onları takip etme cesaretini gösteremedi. İslâm kaynakları savaşın cereyan ettiği yere **Belâtüşşühedâ*** adını vermiştir.

Abdurrahman el-Gāfikī'nin kumandasındaki İslâm ordusunun Poitiers'de durdurulması, Avrupa hıristiyan dünyası için büyük bir önem taşıdığı gibi, İslâmiyet'in Batı'daki ilerlemesinin de bir dönüm noktası olmuştur. Charles Martel'in bu başarısı destanlara, efsanelere konu olmuş ve halk muhayyilesini asırlarca meşgul etmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

İbnü'l-Esîr, *el-Kâmil* (nşr. C. J. Tornberg), Leiden 1851-76 — Beyrut 1399/1979, V, 172, 174-175, 490; E. Lévi-Provençal, *Histoire de l'Espagne musulmane*, Paris 1950-53, II, 40, 41, 59-62 (bütün kaynaklar bu eserde gösterilmiştir); a.mlf., "ʿAbd al-Raḥmān al-Ghāfikī, *EI²* (İng.), I, 86; Ziriklī, *el-Aʿlâm*, Kahire 1373-78/1954-59, IV, 84; Hâlid es-Sûfî, *Târîḫu'l-ʿArab fi'l-Endelüs* (*ʿAṣrü'l-imâre*), Bingazi 1980, s. 226-237; P. K. Hitti, *Siyasi ve Kültürel İslâm Tarihi* (trc. Salih Tuğ), İstanbul 1980, III, 786-788; C. F. Seybold, "Abdurrahman", *İA*, I, 47.

 HAKKI DURSUN YILDIZ

ABDURRAHMAN b. GANM
(عبدالرحمن بن غنم)

Abdurrahmân b. Ganm b. Küreyb b. Hânî el-Eş'arî
(ö. 78/697)

Sahâbe ve tâbiîn devrinin tanınmış Şam ve Filistin fakihi.

Aslen Yemenli olup Hz. Peygamber hayatta iken doğdu. Babası sahâbî olduğu halde kendisinin sahâbîliği konusunda değişik rivayetler vardır. Muâz b. Cebel Hz. Peygamber tarafından Yemen'e gönderildiği zaman (10/631) ona refakat etmiş ve Muâz'ın vefatına kadar ondan ayrılmayarak kendisinden fıkıh öğrenmiştir. Bundan dolayı da "sâhib-i Muâz" (Muâz'ın arkadaşı) diye tanınır. Hz. Ömer, Osman, Ali, Ebû Zer, Ebû Hüreyre, Ebü'd-Derdâ, Muâviye ve diğer birçok sahâbeden hadis rivayet eden Abdurrahman, fıkıh öğretmek üzere Hz. Ömer tarafından Şam'a gönderildi. Bir süre Filistin'de kaldı ve Mervân'la birlikte 684 yılında Mısır'a gitti. Bununla birlikte daha çok Filistin ve özellikle Şam çevresinde adını duyurmuştur. Kaynaklar Şamlı tâbiîn âlimlerinin hemen hemen hepsinin kendisinden fıkıh tahsil ettiğini kaydederler. Hadis rivayetinde **sika*** kabul edilen Abdurrahman'dan oğlu Muhammed, Ebû İdrîs el-Havlânî, Mekhûl ve Atıyye b. Kays başta olmak üzere birçok tâbiî rivayette bulunmuş, Ahmed b. Hanbel de *Müsned*'inde ondan mürsel hadisler rivayet etmiştir.

BİBLİYOGRAFYA :

İbnü'l-Esîr, *Üsdü'l-ğâbe* (nşr. Muhamed İbrâhim el-Bennâ v.dğr.), Kahire 1390-93/1970-73, III, 487; Nevevî, *Tehẕîbü'l-esmâʾ*, Beyrut, ts. (Dârü'l-Kütübi'l-ilmiyye), I/1, s. 302-303; Zehebî, *Aʿlâmü'n-nübelâʾ*, IV, 45-46; a.mlf., *Teẕkiretü'l-ḥuffâẓ*, Haydarâbâd 1375-77/1955-57, I, 51; İbn Hacer, *el-İṣâbe*, Kahire 1328, II, 417-418; a.mlf., *Tehẕîbü't-Tehẕîb*, VI, 250; Süyûtî, *Ḥüsnü'l-muḥâḍara* (nşr. Muhammed Ebü'l-Fazl), Kahire 1387/1967, I, 217.

 ORHAN ÇEKER

ABDURRAHMAN GUBÂRÎ
(عبدالرحمن الغباري)

(bk.GUBÂRÎ ABDURRAHMAN).

ABDURRAHMAN b. HÂLİD b. VELÎD
(عبدالرحمن بن خالد بن الوليد)

Ebû Muhammed Abdurrahmân b. Hâlid b. el-Velîd el-Mahzûmî
(ö. 46/666)

Meşhur kumandan Hâlid b. Velîd'in oğlu, Hıms valisi.

Küçük yaşta Hz. Peygamber'i gören sahâbîlerdendir. On sekiz yaşında iken Yermük Savaşı'na katıldı ve 30-40 kişilik bir süvari birliğinin başında büyük başarı kazandı. Hz. Ömer ve Osman döneminde, Suriye Valisi Muâviye tarafından Bizans'a karşı düzenlenen se-